

РЕШЕНИЕ

№ 7201

гр. София, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 08.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7962** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по Дял Трети от АПК /чл. 128 и следв./, във връзка с чл. 19а - чл. 19ж от АПК.

Образувано е по повод отменително Решение № 9021/04.08./2021г. на ВАС, Трето отделение, по адм.д. № 534/2021г. по описа на ВАС.

Започнало е по искова молба от сдружение с нестопанска цел „Българска търговско-промишлена палата“ със седалище в [населено място] чрез адв. Г., срещу Агенция по заетостта за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 403 308,08лв. Вредите са претърпени от акт по чл. 73 от ЗУСЕСИФ, обективиран в писмо рег. № 20-00-91#3 от 18.02.2016г. и писмо рег. № 20-00-91#4 от 10.03.2016г. на главния директор на ГД „ЕФМП“ при Агенция по заетостта и ръководител на договарящия орган по оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2007-2013г., с които са определени финансови корекции по договор с ищеца № BG051PO001-2.1.07 от 23.10.2009г. Писмата са обявени за незаконосъобразни с влязло в сила решение на АССГ по адм. дело № 14154/2017г. Вследствие на незаконосъобразния акт на ищеца, са причинени посочените имуществени вреди под формата на претърпени загуби от посочените корекции, които сдружението е внесло по сметка на ответника с платежно нареждане от 21.03.2016г. и които ответника не му

е възстановил след влизане в сила на посоченото съдебно решение и получената покана за връщане на сумата. Искът е съединен с претенция за лихва, считано от датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменен незаконосъобразния административен акт – 08.07.2019г., до датата на подаване на исковата молба – 15.09.2020г. в размер на 48 849лв., както и с претенция за законната лихва върху сумата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното плащане.

В исковата молба ищецът твърди, че е бенефициент по договор № BG051PO001-2.1.07 от 12.10.2009г. по процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ за период 2007-2013 по проект „Повишаване на обществената нетърпимост към неформалната икономика при трудоправните и осигурителните отношения и превантивни действия за ограничаването ѝ“. След надлежно изпълнение на задълженията си по този договор с писма рег. № 20-09-91#3 и № 20-09-91#4, съответно от 18.02.2016г. и 10.03.2016г. ищецът е уведомен за извършена корекция на верифицираните разходи по сключения договор и е поканен да възстанови средства в размер на общо на 403 308.08 лева. Същите са внесени по бюджета на ответника с платежно нареждане от 21.03.2016г. В исковата молба се сочи още, че във връзка с наложените финансови корекции ищецът е оспорил същите пред съда, като с влязло в сила на 08.07.2019г. решение № 2191/02.04.2018г., постановено по адм. дело № 14154/2017 г., Административен съд – София град /АССГ/ е приел, че писмата представляват индивидуални административни актове, както ги е отменил като незаконосъобразни. Ищецът счита, че в резултат именно на тези незаконосъобразни актове имуществото на дружеството е намаляло с 403 308.08 лева, платени по сметка на Агенцията по заетостта, която сума представлява и настъпила за ищеца имуществена вреда в пряка и непосредствена връзка с отменените актове. Ищецът е поканил ответника да му възстанови сумата с покани от 13.08.2019г. и 19.05.2020г., което до момента не е сторено. Поради това претендира от съда да осъди ответника да му заплати посочената сума, ведно с лихвата върху нея от 08.07.2019г. до завеждане на исковата молба на 15.09.2020г. и от тази дата до окончателното изплащане, както и направените по делото съдебно разноси. Подробни съображения се излагат в писмена защита по съществото на спора.

В съдебно заседание ищецът чрез адв. Г. поддържа исковата си молба. Претендира разноси.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. Д. оспорва исковата молба. Претендира разноси. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на СГП счита исковата претенция за неоснователна и недоказана, моли иска да се отхвърли.

От Министерството на труда и социалната политика и Министерството на финансите са получени отговори, че се отказват от правото си да встъпят в делото при условията на чл. 218 от ГПК.

В съдебното производство е назначена и изготвена ССЕ, от която е видно, че за

авансово, междинно и окончателно плащане от „Българска търговска-промишлена палата“ до Агенция по заетостта са отправени искания общо за сумата от 10 386 733,46лв. /табл.1/.

В таблица 2 от експертизата са посочени всички верифицирани разходи - 9 707 158,57лв., както и неодобрените разходи, корекции/намаления по дати и документи.

В таблица 3 са отразени всички извършения от Агенция по заетостта плащания към „Българска търговска-промишлена палата“ в общ размер на 9 705 239,02 лв., като от окончателното плащане са прихванати начислени лихви в размер на 1919,55лв.

Експертизата е приета без възражения от страните, съдът я кредитира като компетентна, относима към спора и изготвена съобразно доказателствата по делото.

Административният съд, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

По допустимостта на иска:

Производството е по Дял Трети от АПК/чл. 128 и следв./, във връзка с чл. 19а - чл. 19ж от АПК.

Съдът, съобразявайки становищата на страните, твърденията в исковата молба, както и доводите, развити в хода на процеса, извърши преценка на събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и приема за установено следното:

Процесните правоотношения са уредени с Договор № BG051PO001-2.1.07 от 12.10.2009г. по процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ за период 2007-2013 по проект „Повишаване на обществената нетърпимост към неформалната икономика при трудоправните и осигурителните отношения и превантивни действия за ограничаването ѝ“.

Със ЗИД АПК /Обн., ДВ, бр. 74/20.09.2016 г. / е регламентиран нов институт за националното ни право - "административният договор", какъвто по своя характер несъмнено е и процесният Договор. Исковата молба, в случая, е предявена на 15.09.2020 г., т.е. значително след настъпване на периода на приложимост на горната норма, което сочи на разглеждането ѝ по реда на АПК. Тук следва да се съобрази и Решение № 90214/04.08.2021г. на ВАС, с което се дават задължителни указания за реда на разглеждане на исковата молба, по която е образувано настоящето производство. Нормата е процесуална, а исковата молба е предявена при нейното действие, което определя характера на предявения иск като такъв по чл. 128, ал. 1, т. 3 от АПК, при субсидиарното приложение на ГПК, от препращането на чл. 144 от АПК. /Вж. Решение № 12738/24.11.16 г. на ВАС, пост. по адм. д. № 14536/2015 г. - VI отд./.

Тук следва да се посочи, че разпоредбите на специалния закон - Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление, не съдържа разпоредби, които да уреждат реда за възстановяване на средства на бенефициента след отменена финансова корекция. Законът урежда реда за администриране на нередности при усвояването на безвъзмездната финансова помощ от съответните бенефициенти, както и извършването на финансовата корекция при липса на доброволно плащане. Същият този закон не урежда правата на бенефициентите след

отмяна на финансова корекция, още по-малко когато тя не е извършена с формален акт, а с писма от управляващия орган. Поради това, при липсата на норми в специалния закон, следва да се приложи общият ред за обезщетение на лицата при неизпълнение на административен договор, констатирано по повод отмяна на незаконосъобразен административен акт, издаден по реда на ЗУСЕФСУ.

Горното обуславя допустимостта на така предявения иск, като същият е подсъден за разглеждане и произнасяне от настоящия съд, като административен.

При съвкупната преценка и анализ на събраните по делото писмени доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото между страните, че сдружение с нестопанска цел „Българска търговско-промишлена палата“ е бенефициент по договор № BG051PO001-2.1.07 от 12.10.2009г. по процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ за период 2007-2013 по проект „Повишаване на обществената нетърпимост към неформалната икономика при трудоправните и осигурителните отношения и превантивни действия за ограничаването ѝ“. С писмо рег. № 20-09-91#3 от 18.02.2016г. на главен директор на ГД „ЕФМП“ и ръководител на Договарящия орган ищецът е уведомен за корекции на верифицирани разходи, както и му е указано, че на основание чл. 4.8 от сключения договор за безвъзмездна финансова помощ, бенефициентът следва да ги възстанови. С последващо писмо рег. № 20-09-91#4 от 10.03.2016г. бенефициентът е уведомен, че следва да възстанови средствата в размер на 403 308.08 лева чрез превод по банковата сметка на Агенция по заетостта в БНБ – С. в срок до 5 работни дни от получаването на искането. Видно от платежно нареждане от 21.03.2016г. ищецът е превел сумата по сметката на ответника.

С жалба от 31.03.2016 г. ищецът е обжалвал писмо рег. № 20-09-91#3 от 18.02.2016г. и писмо рег. № 20-09-91#4 от 10.03.2016г. на главен директор на ГД „ЕФМП“ и ръководител на Договарящия орган пред съда.

С решение № 15760/20.12.2017г. на ВАС, Седмо отделение, по адм. № 7219/2017г. по описа на ВАС е обезсилено Решение № 3010/2017г. на АССГ, по адм.д. № 3576/2016г. с мотиви за недопустимост на съдебното решение, поради произнасянето му не по действителния предмет на оспорване, а именно акт по чл. 73 ал.1 от ЗУСЕСИФ / сега ЗУСЕФСУ/, обективиран в два отделни акта – от 18.02.2016г. и от 10.03.2016г.

При повторното разглеждане на делото е образувано адм.д.№ 14154/2017г. по описа на АССГ, Трето отделение, 61състав и съдът се е произнесъл с Решение № 2191/02.04.2018г., с което е отменен актът по чл. 73 ал.1 от ЗУСЕСИФ, обективиран в писмо рег.№ 20-00-91#3/18.02.2016г. и в писмо рег. № 20-00-91#4/10.03.2016г., издадени от главен директор на Главна дирекция „ЕФМП“ при Агенция по заетостта и ръководител на договарящия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2007-2013г., с което е определена финансова корекция в общ размер на 403 308, 08лв. на верифицирани разходи по договор № BG051PO001-2.107/23.10.2009г. за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОП „РЧР“. Със същото решение ответникът Агенция по заетостта е осъдена да заплати разноски по делото в

размер на 23 342,32лв.

С решение № 10545/08.07.2019г. след касационно обжалване на посоченото решение, състав на ВАС е оставил в сила Решение № 2191/02.04.2018г. на АССГ.

Постъпила е искова молба, предмет на настоящето производство, от „Българска търговско-промишлена палата“ срещу Агенция по заетостта с искане за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 452 157,08 лв. , включваща сумата по отменената финансова корекция, сумата представляваща обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва за забава за периода от датата на отмяна на административния акт 08.07.2019г. до датата на подаване на исковата молба – 15.09.2020г., както и законната лихва за забава върху главницата за периода от датата на исковата молба до окончателното ѝ заплащане. Претендират се разноски.

По молбата е образувано адм.д. №9088/2020г. , Второ отделение, 41 състав, който след разглеждането ѝ по реда на чл. 203 от АПК вр. чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ , се е произнесъл с решение № 6045/01.11.2020г. , с което е осъдил АЗ да заплати обезщетение за имуществени вреди в размер на 403 308,08лв., претърпени от акт по чл. 73 ал.1 от ЗУСЕСИФ , ведно с лихвата за забава в размер на 48 845,09лв. , както и със законната лихва върху сумата след датата на завеждане на исковата молба до окончателното плащане. Агенция по заетостта е осъдена да заплати и разноски по делото в размер на 11 925,39лв.

Това решение е отменено с Решение № 9021/04.08.2021г. на ВАС, и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ с мотиви за неприложимост на реда по чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ, тъй като в конкретния случай е налице възникване на договорна отговорност между страните, които получават безвъзмездната финансова помощ и органите, участващи в реализирането ѝ, което в случай на отмяна на акта за финансова корекция и доброволното изпълнение от страна на бенефициента води до възникване на вземане на бенефициента по отношение на юридическото лице, чийто орган управлява съответната програма. В изпълнение на решението на ВАС е образувано настоящето производство.

Горните обстоятелства се установяват от приложените по делото писмени доказателства/приложени са делата на АССГ и ВАС/ и от изслушаната при предходното разглеждане на делото съдебно-счетоводна експертиза, според която общият размер на наложената на ищеца финансова корекция е 403 308,08лв., като сумата е постъпила при ответника на 22.03.2016г., осчетоводена е от него по дебитна сметка 444-вземания по съдебни спорове с основание платени на Агенция по заетостта – одит от ИА „Одит на средствата от ЕС“ при МФ, а размерът на лихвата за забава върху посочената сума за периода от 08.07.2019г. до 15.09.2020г. вкл. е определен на 48 845,09лв. , както и от изслушаната ССЕ при повторното разглеждане на делото.

Въз основа на събраните доказателства, както и от заключението на допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, действително е установено, че ищецът е понесъл вреда от горепосочените писма, изразяваща се във възстановяване на сума в

размер на 403 308,08лв., която вреда безспорно е следствие от отменените писма. Разходите за възстановяване на претендираните за недопустими суми са типични и присъщи и безспорно са пряка и непосредствена последица от издаване на отменения акт по чл. 73 ал. от ЗУСЕФСУ, обективиран в писмо рег. № рег.№ 20-00-91#3/18.02.2016г. и в писмо рег. № 20-00-91#4/10.03.2016г., издадени от главен директор на Главна дирекция „ЕФМП“ при Агенция по заетостта и ръководител на договарящия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2007-2013г. В случай, че тези писма не биха били издадени, то "Б." не би превело горепосочената сума и съответно не би претърпяло имуществени вреди в посочения размер, поради факта, че не би било необходимо да ги възстановява.

Съгласно чл. 12.1 от Общите разпоредби към договора, за да бъдат допустими по проекта, разходите трябва да отговарят на изискванията, предвиден в Договора за директно предоставяне на БФП.

При издаването на административния акт по писмо № 20-00-91#3 от 18.02.2016г. на главния директор на Главна дирекция " Европейски фондове и международни програми" към Агенцията по заетостта, договарящият орган е отправил до "Б." искане за възстановяване на сумата , позовавайки се на чл.14.4 от Общите условия към договор за безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" и на чл. 4 т. 4.8 от сключения договор. Според тази разпоредба, на възстановяване подлежат всички средства, произтичащи от разходи, които са в резултат на констатирани нарушения. С последващото писмо № 20-00-91#4/10.03.2014г. на органа е посочена точната сума, която на осн. чл. 4.8 от договора следва да се възстанови – 403 308,08лв.

В случай, че финансовата корекция бъде отменена, както е в настоящия случай, бенефициентът има право да иска връщане на възстановената от него сума, на основание сключения между страните договор, по който всяка от тях дължи изпълнение.

С оглед указанията на ВАС в мотиви по решение №9021/04.08.2021г., съдът е задължил ответника да изрази становище и представи доказателства относно окончателно отпуснати суми към бенефициента, произнесено решение за приключване на процедурата, евентуално прихващане на суми по последващи плащания и т.н. В депозирано по делото писмено становище е изяснено, че процедурата приключва с окончателното плащане по съответния договор, което е видно от писма №2107-00-91#1 от 13.10.2015г. , №2107-00-91# 2от 23.10.2015г , №2107-00-91#8 от 18.11.2015г., като други плащания по проекта не са извършени. Ответникът е посочил, че това е основание за приключване на процедурата като конкретно решение или допълнително изявление за това не е произнесено.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Разгледан по същество, искът е основателен по следните съображения:

Договорната отговорност е имуществена отговорност, която се изразява в заплащане на парична стойност. Източникът на вредата е сключеният между страните договор и неправомерното действие, от което е настъпила вредата (неизпълнение на договорно

задължение). Договорната отговорност има една цел – да се компенсират вредите на кредитора, които той е претърпял (обещетителна функция).

Предпоставки за възникване на отговорността за вреди под форма на обезщетения са наличие на гражданско правонарушение – нарушаване на договорни задължения. Гражданското правонарушение представлява едно противоправно и неправомерно действие. Длъжникът действа в разрез със закона, при договорната отговорност следва да е налице и вина – правонарушението да е извършено виновно, като вината се презюмира, да има настъпила вреда – вредоносен резултат и на последно място пряка причинна връзка между правонарушението и настъпилата вреда. Такава връзка е налице, когато между две явления има връзка при която едното явление се явява причина, а другото последици. Това са предпоставките, които трябва да са налице кумулативно (едновременно), за да може да се търси отговорност под формата на обезщетения.

Следователно ищецът трябва да докаже кумулативното осъществяване на следните елементи на фактическия състав: настъпила вреда в правната сфера на ищеца, която включва реално причинени щети и пропуснати ползи, незаконосъобразно неизпълнение на договорни задължения, вредата да е настъпила при или по повод изпълнение на договора и непосредствена причинна връзка между неизпълнението и настъпилата вреда.

Страни по спорният договор са Агенция по заетостта, чрез Дирекция „ЕФМП“ , наречена договарящ орган и „Българска търговско-промишлена палата“ /Б./ , наречен конкретен бенефициент .

Договорът между страните има за предмет /чл. 1/ предоставянето директно на БФП за изпълнение на проект „Разработване и внедряване на информационна система за оценка на компетентностите на работната сила по браншове и региони“. Общата сума на допустимите разходи по проекта възлиза на 8 901 782лв. Окончателната сума на директно предоставяната БФП се определя при спазване на т.13 от Приложение 1 към договора.

Действията на договарящия орган съгласно чл. 4.4 се изразяват в извършването на междинни и окончателен доклади по съответните искания за плащания , като в случай, че не се верифицира пълния размер на исканата сума, договарящия орган следва да уведоми бенефициента. Чл. 8 от договора регламентира, че цялата кореспонденция , свързана с договора следва да е в писмена форма, да съдържа регистрационния номер и наименованието на проекта и да се изпраща на посочените в договора адреси. От изложеното следва, че всички действия на органа, свързани с изпълнение на договора се обективират в писмени становища, писма, доклади, решения и т.н.

Действително, в процесния случай от приетите по делото писмени доказателства се установява, че писмо рег. № 20-09-91#3 от 18.02.2016г. и писмо рег. № 20-09-91#4 от 10.03.2016г. на главен директор на ГД „ЕФМП“ и

ръководител на Договарящия орган са били отменени като незаконосъобразни. Следователно след отмяната им, ДО следва да възстанови първоначалното положение, така че бенефициента да не понася неоправдани от гледна точка на договореното между тях и общото задължение за изпълнение на договора неблагоприятни последици.

Ето защо, като не е възстановил на бенефициента доброволно внесената от него сума, по причина на определена по основание и размер финансова корекция, е налице първата предпоставка: неизпълнение на административен договор. Ирелевантно се явява изразеното становище на ответника, че постъпилият паричен превод не се запазва в бюджета на Агенцията по заетостта, като 85% от сумата се връща към Европейския социален фонд и 15% преминава към Държавния бюджет, както и изложените съображения за ангажиране на отговорността по чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ, доколкото настоящето производство се гледа по друг ред.

Налице е и втората предпоставка – настъпила вреда в патримониума на ищеца в размер на 403 308,08лв., представляваща наложената му от ответника финансова корекция, която ищецът е възстановил на 22.03.2016г. Корекциите на разходи по сключения договор са претърпени именно от отменените писма, имащи характера на акт по чл. 73, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове. По така представеното платежно нареждане ищецът е претърпял вреди, изразяващи се във възстановените средства по сметка на Агенция по заетостта.

Относно третата предпоставка - пряка и непосредствена причинна връзка между претърпяната имуществена вреда и отменения като незаконосъобразен административен акт, същата се преценява от съда за всеки конкретен случай. „Преки“, са тези вреди, които са нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, а „непосредствени“ са тези, които са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат. Безспорно от събраните по делото доказателства се установява, че претърпяната вреда в размер на 403 308,08лв. е в пряка и непосредствена причинна връзка с отменените като незаконосъобразни писмо рег. № 20-09-91#3 от 18.02.2016г. и писмо рег. № 20-09-91#4 от 10.03.2016г. на главен директор на ГД „ЕФМП“ и ръководител на Договарящия орган. Всички претърпени вреди са в причинна връзка с незаконосъобразните актове. В процесния случай се доказва, че претърпените вреди, изразяващи се във възстановени средства общо в размер на 403 308,08лв, представляващи корекция на верифицирани разходи по договор № BG051PO001-2.1.07 от 12.10.2009г., са претърпени именно от отменените писма, имащи характер на акт по чл. 73, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/, издадени по повод сключения договор за БФП. Именно с тези писма се определя по основание и размер финансовата корекция, която е дължима по силата на сключения между страните административен договор по чл. 37, ал. 3 от ЗУСЕСИФ и

която ищецът е възстановил. В този смисъл решение №10684 от 09.07.2019г. на ВАС, III отд-е по адм. дело № 4612/2019г.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че за ищеца е възникнало субективното право да претендира обезщетение за имуществени вреди, причинени от незаконосъобразно неизпълнение на сключения административен договор и предявената от него искова претенция за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, се явява основателна. Върху размера на обезщетението се дължи и законна лихва като съгласно т. 4 на ТР № 3 от 22.04.2005 г. по ТД № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС, началният момент от който лихвата за забава може да се претендира е датата, на която е влязло в сила решението, с което се отменя унищожаемият акт. В конкретния случай, тази дата е датата на влизане в сила на решението на АССГ, а именно - 08.07.2019 г. Лихвата до 15.09.2020г. вкл. е в размер на 48 845,09лв., като на ищеца следва да се присъди и лихвата след тази дата до окончателното изплащане на сумата.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски от процесуалния представител на ищеца, такива следва да му бъдат присъдени в размер на 10лв. държавна такса, 400 лв. възнаграждение на вещо лице и 11 515,39лв. адвокатско възнаграждение, платено по банков път съгласно преводно нареждане при първото разглеждане на делото, /за второто разглеждане на делото не се претендира адвокатски хонорар/ както и 600лв. възнаграждение за вещо лице при второто разглеждане на делото и адвокатски хонорар за процесуално представителство пред ВАС в размер на 11 515,39лв., за което са представени доказателства за извършването им. Неоснователно се явява искането на ответника за намаляване на това възнаграждение, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 7 ал.2 т.5 вр.чл. 8 от Наредба за минималните размери на адвокатски възнаграждения, минималния размер на адвокатските възнаграждения към настоящия момент съобразно материалният интерес е 19 214лв., следователно претендиращият такъв по делото е по-нисък.

Водим от горното Административен съд - София-град, Трето отделение 62 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ ПО ЗАЕТОСТТА да заплати на сдружение с нестопанска цел „Българска търговско-промишлена палата“ обезщетение за имуществени вреди в размер на 403 308,08лв., претърпени от акт по чл. 73 от ЗУСЕЦИФ, обективизиран в писмо рег. № 20-00-91#3 от 18.02.2016г. и писмо рег. № 20-00-91#4 от 10.03.2016г. на главния директор на ГД „ЕФМП“ при Агенция по заетостта и ръководител на договарящия орган по оперативна програма

„Развитие на човешките ресурси“ 2007-2013г. ведно с лихвата за забава върху посочената сума от датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменен незаконосъобразния административен акт – 08.07.2019г., до датата на подаване на исковата молба – 15.09.2020г. в размер на 48 845,09 лв., както и със законната лихва върху сумата след датата на завеждане на исковата молба до окончателното плащане.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ ПО ЗАЕТОСТТА да заплати на сдружение с нестопанска цел „Българска търговско-промишлена палата“ сумата в размер на 24 040,78 /двадесети и четири хиляди и четиридесет лева и седемдесет и осем стотинки/, представляваща разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: